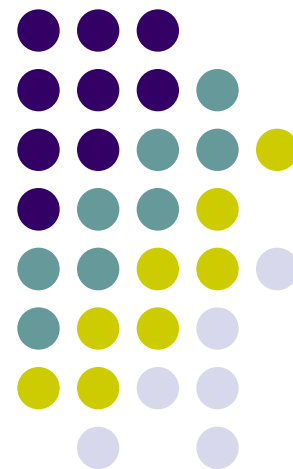

LẬP TRÌNH CĂN BẢN

Phần 2 - Chương 2 CÁC THÀNH PHẦN CƠ BẢN CỦA NGÔN NGỮ C

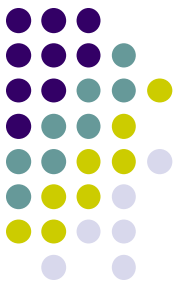
Nội dung chương này

- Bộ chữ viết trong C
- Các từ khóa
- Cặp dấu ghi chú thích
- Các kiểu dữ liệu sơ cấp chuẩn
- Tên và hằng
- Biến và biểu thức
- Cấu trúc của một chương trình C

Bộ chữ viết trong C

- Bộ chữ viết trong ngôn ngữ C bao gồm các ký tự sau:
 - 26 chữ cái latin lớn A,B,C...Z
 - 26 chữ cái latin nhỏ a,b,c ...z.
 - 10 chữ số thập phân 0,1,2...9.
 - Các ký hiệu toán học: +, -, *, /, =, <, >, (,)
 - Các ký hiệu đặc biệt: .. , ; " ' _ @ # \$! ^ [] { } ...
 - Dấu cách hay khoảng trống.
- ***Phân biệt chữ in hoa và in thường***

Các từ khóa trong C

- Từ khóa là các từ dành riêng của C.
- **Ta không được dùng từ khóa để đặt cho các tên của riêng mình.**

asm	auto	break	case	cdecl	char
class	const	continue	_cs	default	delete
do	double	_ds	else	enum	_es
extern	_export	far	_fastcall	float	for
friend	goto	huge	if	inline	int
interrupt	_loadds	long	near	new	operator
pascal	private	protected	public	register	return
_saveregs	_seg	short	signed	sizeof	_ss
static	struct	switch	template	this	typedef
union	unsigned	virtual	void	volatile	while

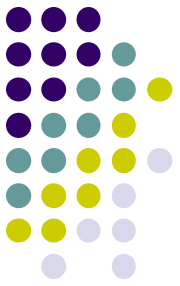

Cặp dấu chú thích (comment)

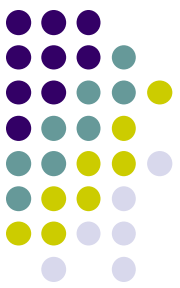
```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main (){
    char ten[50]; /* khai bao bien ten
                   kieu char 50 ky tu */
    printf("Xin cho biet ten cua ban !");
    scanf("%s",ten); /*Doc vao 1 chuoai la ten ban*/
    printf("Xin chao ban %s\n",ten);
    //Dung chuong trinh, cho go phim
    getch();
    return 0;
}
```

- Khi biên dịch các phần chú thích bị bỏ qua
- Dùng /* và */: chú thích dài nhiều dòng
- Dùng //: chú thích chỉ 1 dòng

Các kiểu dữ liệu sơ cấp chuẩn trong C

- Kiểu số nguyên (integer)
- Kiểu số thực (real)

Kiểu số nguyên

- Được dùng để lưu các giá trị nguyên hay còn gọi là kiểu đếm được.

- Kiểu số nguyên 1 byte (8 bits)**

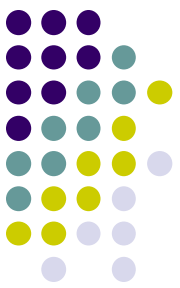
STT	Kiểu dữ liệu	Miền giá trị (Domain)
1	unsigned char	Từ 0 đến 255 (tương đương 256 ký tự trong bảng mã ASCII)
2	char	Từ -128 đến 127

- Kiểu số nguyên 2 bytes (16 bits)**

STT	Kiểu dữ liệu	Miền giá trị (Domain)
1	enum	Từ -32,768 đến 32,767
2	unsigned int	Từ 0 đến 65,535
3	short int	Từ -32,768 đến 32,767
4	int	Từ -32,768 đến 32,767

- Kiểu số nguyên 4 byte (32 bits)**

STT	Kiểu dữ liệu	Miền giá trị (Domain)
1	unsigned long	Từ 0 đến 4,294,967,295
2	long	Từ -2,147,483,648 đến 2,147,483,647

Kiểu số thực

- Được dùng để lưu các **số thực** hay các số có dấu **chấm thập phân**

STT	Kiểu dữ liệu	Kích thước (Size)	Miền giá trị (Domain)
1	float	4 bytes	Từ $3.4 * 10^{-38}$ đến $3.4 * 10^{38}$
2	double	8 bytes	Từ $1.7 * 10^{-308}$ đến $1.7 * 10^{308}$
3	long double	10 bytes	Từ $3.4 * 10^{-4932}$ đến $1.1 * 10^{4932}$

- Kiểu void**
 - Mang ý nghĩa là kiểu rỗng không chứa giá trị gì cả
 - Ví dụ:** `void main(){
....}`

Dùng sizeof()

- Kích thước 1 kiểu có thể được xác định lúc chạy chương trình (runtime), dùng sizeof:

- **Ví dụ:**

`sizeof(double) => 8(byte)`

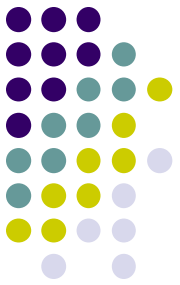
`sizeof(long double) => 10(byte)`

Tên và hằng trong C

- *Tên* (identifier)
 - Được dùng để đặt cho chương trình, hằng, kiểu, biến, chương trình con, ...
 - Có 2 loại:
 - **Tên chuẩn**: là tên do C đặt sẵn như tên kiểu: `int`, `char`, `float`, ...; tên hàm: `sin`, `cos`...
 - **Tên do người lập trình tự đặt**.

Chú ý khi đặt tên

`main` \neq `Main`
`myVariable` \neq `MyVariable`

Tên do người lập trình tự đặt

- **Ví dụ:**

- Tên đặt hợp lệ: Chieu_dai, Chieu_Rong, Chu_Vi
- Tên không hợp lệ: Do Dai, 12A2

- **Phải tuân thủ quy tắc:**

- Sử dụng bộ chữ cái, chữ số và dấu gạch dưới (_)
- Bắt đầu bằng một chữ cái hoặc dấu gạch dưới.
- Không có khoảng trống ở giữa tên.
- Không được trùng với từ khóa.
- Độ dài tối đa của tên là 32 ký tự, tuy nhiên cần đặt sao cho rõ ràng, dễ nhận biết và dễ nhớ.
- Không cấm việc đặt tên trùng với tên chuẩn nhưng khi đó ý nghĩa của tên chuẩn không còn giá trị nữa.

Hằng (Constant)

- Là đại lượng **không đổi** trong suốt quá trình thực thi chương trình

```
...  
const double pi = 3.14159254;  
const int maxval = 127;
```

=> không thể gán lại giá trị cho hằng

```
...  
pi = 5;  gcc → „warning assignment of read-only variable pi“
```

- Hằng có thể là:

- 1 con số
- 1 ký tự
- 1 chuỗi ký tự

Hằng số thực

- Giá trị kiểu: float, double, long double
- 2 cách thể hiện
 - **Cách 1:** viết thông thường
 - **Ví dụ:** 123.34 -223.333 3.00 -56.0
 - **Cách 2:** viết theo số mũ hay số khoa học
 - Một số thực được tách làm 2 phần (*phân cách bởi e/E*)
 - **Phần giá trị:** như cách 1
 - **Phần mũ:** là một số nguyên
 - **Ví dụ:**
 $1234.56e-3 = 1.23456$ (là số $1234.56 \cdot 10^{-3}$)
 $-123.45E4 = -1234500$ (là $-123.45 \cdot 10^4$)

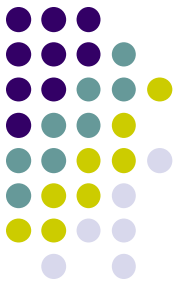
Hằng số nguyên (1)

- Hằng số nguyên 2 byte (int) hệ **thập phân**
 - Sử dụng **10 ký số 0..9**
 - **Ví dụ:**
 - 123 (một trăm hai mươi ba)
 - 242 (trừ hai trăm bốn mươi hai)
- Hằng số nguyên 2 byte (int) hệ **bát phân**
 - Sử dụng **8 ký số 0..7**
 - Cách biểu diễn: **0<các ký số từ 0 đến 7>**
 - Số bát phân : $0d_n d_{n-1} d_{n-2} \dots d_1 d_0$ (d_i có giá trị từ 0..7)

=> giá trị:
$$\sum_{i=0}^n d_i * 8^i$$

- **Ví dụ:**

$$020 = 2 * 8^1 + 0 * 8^0 = (16)_{10}$$

Hằng số nguyên (2)

- *Hằng số nguyên 2 byte (int) hệ thập lục phân*

- **Là kiểu số nguyên dùng:**

- 10 ký số 0..9 và
- 6 ký tự A, B, C, D, E, F

- **Cách biểu diễn:**

0x<các ký số từ 0 đến 9 và 6 ký tự từ A đến F>

- **Số thập lục phân : $0xd_n d_{n-1} d_{n-2} \dots d_1 d_0$**

=> Giá trị thập phân =
$$\sum_{i=0}^n d_i * 16^i$$

- **Ví dụ:**

$$0x345 = 3 * 16^2 + 4 * 16^1 + 5 * 16^0 = (837)_{10}$$

$$0x2A9 = 2 * 16^2 + 10 * 16^1 + 9 * 16^0 = (681)_{10}$$

Ký tự	giá trị
A	10
B	11
C	12
D	13
E	14
F	15

Hằng số nguyên (3)

- Ví dụ: Kết quả của chương trình sau là gì?

```
#include <conio.h>
#include <stdio.h>
void main() {
    int a=010;    //octal
    int b=10;     //decimal
    int c=0x10;   //hexadecimal

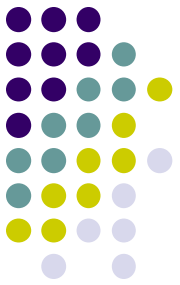
    clrscr();
    if (a==b)printf("010==10 is wrong!");
    if (a==8)printf("\n010==8 is correct!");
    if (c==16)printf("\n0x10==16 is correct!");
    getch();
}
```


Hằng số nguyên (4)

- ***Hằng số nguyên 4 byte (long)***
 - Được biểu diễn như số int trong hệ thập phân nhưng kèm theo ký tự */* hoặc *L*.
 - **Ví dụ:**
`45345L` hay `45345l` hay `45345`

Hàng ký tự (char)

- Ví dụ: 'a', 'A', '0', '9'
- Là 1 ký tự được viết trong cặp dấu nháy đơn (').
- Mỗi một ký tự tương ứng với 1 giá trị trong bảng mã **ASCII**.
- Hàng ký tự cũng được xem như trị số nguyên.
- Chúng ta có thể thực hiện các phép toán số học trên 2 ký tự (dùng giá trị ASCII của chúng)
- **ASCII** = American Standard Code for Information Interchange

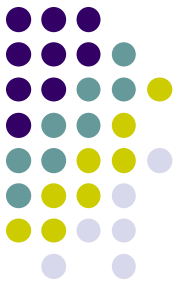
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F
0	00 [0000 0000]	01 [0000 0001]	02 [0000 0010]	03 [0000 0011]	04 [0000 0100]	05 [0000 0101]	06 [0000 0110]	07 [0000 0111]	08 [0000 1000]	09 [0000 1001]	10 [0000 1010]	11 [0000 1011]	12 [0000 1100]	13 [0000 1101]	14 [0000 1110]	15 [0000 1111]
	NUL	SOH	STX	ETX	EOT	ENQ	ACK	BEL	BS	HT	LF	VT	FF	CR	SO	SI
1	16 [0001 0000]	17 [0001 0001]	18 [0001 0010]	19 [0001 0011]	20 [0001 0100]	21 [0001 0101]	22 [0001 0110]	23 [0001 0111]	24 [0001 1000]	25 [0001 1001]	26 [0001 1010]	27 [0001 1011]	28 [0001 1100]	29 [0001 1101]	30 [0001 1110]	31 [0001 1111]
	DLE	DC1	DC2	DC3	DC4	NAK	SYN	ETB	CAN	EM	SUB	ESC	FS	GS	RS	US
2	32 [0010 0000]	33 [0010 0001]	34 [0010 0010]	35 [0010 0011]	36 [0010 0100]	37 [0010 0101]	38 [0010 0110]	39 [0010 0111]	40 [0010 1000]	41 [0010 1001]	42 [0010 1010]	43 [0010 1011]	44 [0010 1100]	45 [0010 1101]	46 [0010 1110]	47 [0010 1111]
	SP	!	"	#	\$	%	&	'	()	*	+	,	-	.	/
3	48 [0011 0000]	49 [0011 0001]	50 [0011 0010]	51 [0011 0011]	52 [0011 0100]	53 [0011 0101]	54 [0011 0110]	55 [0011 0111]	56 [0011 1000]	57 [0011 1001]	58 [0011 1010]	59 [0011 1011]	60 [0011 1100]	61 [0011 1101]	62 [0011 1110]	63 [0011 1111]
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	:	;	<	=	>	?
4	64 [0100 0000]	65 [0100 0001]	66 [0100 0010]	67 [0100 0011]	68 [0100 0100]	69 [0100 0101]	70 [0100 0110]	71 [0100 0111]	72 [0100 1000]	73 [0100 1001]	74 [0100 1010]	75 [0100 1011]	76 [0100 1100]	77 [0100 1101]	78 [0100 1110]	79 [0100 1111]
	@	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O
5	80 [0101 0000]	81 [0101 0001]	82 [0101 0010]	83 [0101 0011]	84 [0101 0100]	85 [0101 0101]	86 [0101 0110]	87 [0101 0111]	88 [0101 1000]	89 [0101 1001]	90 [0101 1010]	91 [0101 1011]	92 [0101 1100]	93 [0101 1101]	94 [0101 1110]	95 [0101 1111]
	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	[\]	^	_
6	96 [0110 0000]	97 [0110 0001]	98 [0110 0010]	99 [0110 0011]	100 [0110 0100]	101 [0110 0101]	102 [0110 0110]	103 [0110 0111]	104 [0110 1000]	105 [0110 1001]	106 [0110 1010]	107 [0110 1011]	108 [0110 1100]	109 [0110 1101]	110 [0110 1110]	111 [0110 1111]
	`	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o
7	112 [0111 0000]	113 [0111 0001]	114 [0111 0010]	115 [0111 0011]	116 [0111 0100]	117 [0111 0101]	118 [0111 0110]	119 [0111 0111]	120 [0111 1000]	121 [0111 1001]	122 [0111 1010]	123 [0111 1011]	124 [0111 1100]	125 [0111 1101]	126 [0111 1110]	127 [0111 1111]
	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z	{		}	~	DEL

Hằng chuỗi ký tự

- **Ví dụ:** “Ngon ngu lap trinh C”
- Là 1 chuỗi hay 1 xâu ký tự được đặt trong cặp dấu nháy kép (“”).
- **Chú ý:**
 - “” : chuỗi rỗng - không có nội dung
 - Khi lưu trữ trong bộ nhớ, một chuỗi được kết thúc bằng ký tự NULL (“\0”: mã Ascii là 0).
 - Để biểu diễn ký tự đặc biệt bên trong chuỗi ta phải thêm dấu \ phía trước.
- **Ví dụ:**
 - Viết “\’m a student” cho “I’m a student”
 - Viết “\Day la ky tu \”dac biet\”” cho “Day la ky tu “dac biet””

Biến và Biểu thức (variable and expression)

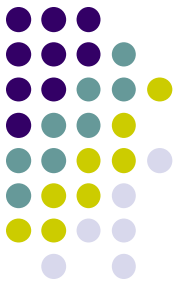


```
int    a, b, c;  
long int chu_vi;  
float  nua_chu_vi;  
double dien_tich;
```

- Biến dùng để chứa dữ liệu trong quá trình thực hiện chương trình.
- Giá trị của biến có thể bị thay đổi.
- Cú pháp khai báo biến:
 <Kiểu dữ liệu> Danh sách các tên biến cách nhau bởi dấu phẩy;

<i>Type</i>	<i>name of variable</i>
int	a;
double	f;
boolean	error;

Khởi tạo giá trị cho biến lúc khai báo

- Ví dụ:

```
int anInt = 4;  
double pi = 3.141592654;
```

- Cách viết giá trị cho biết luôn kiểu của nó:

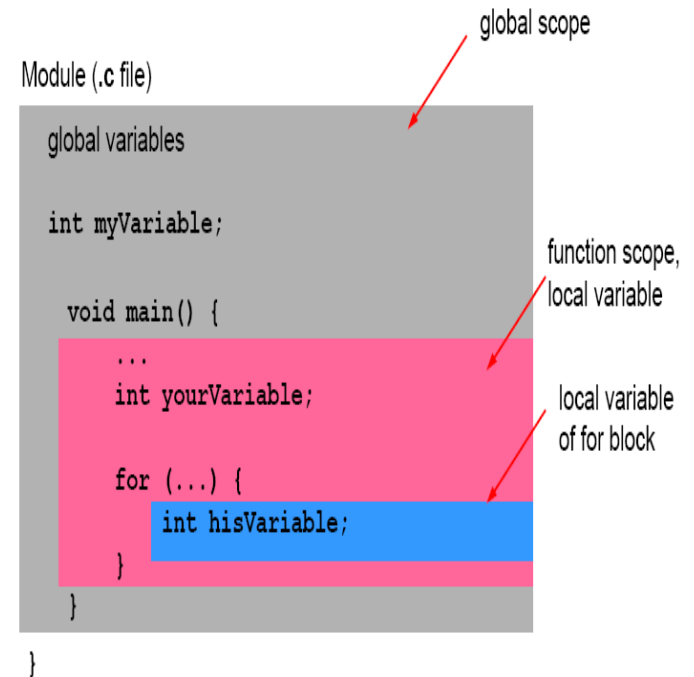
Literal	Type	
178	int	
8864L	long	
37.266	double	
37.266d	double	
87.383f	float	
26.77e3	double	26.77×10^3
1.25e-1f	float	1.25×10^{-1}
'c'	char	

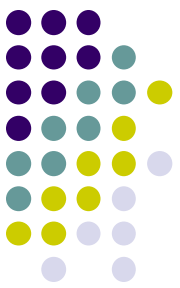
- **Chú ý:** 8864L có kiểu long, còn 8864 có kiểu int

Vị trí khai báo biến (1)

- Biến ngoài
 - Được đặt bên ngoài tất cả các hàm
 - Ảnh hưởng đến toàn bộ chương trình (biến toàn cục)

Vị trí khai báo biến (2)

- **Biến trong**

- Được đặt bên trong hàm, chương trình chính hay một khối lệnh
- Ảnh hưởng đến hàm, chương trình hay khối lệnh chứa nó (biến cục bộ).

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int bienngoai;    /*khai bao bien ngoai*/
int main (){
    int j,i;       /*khai bao bien ben trong*/
    clrscr();
    i=1; j=2;
    bienngoai=3;
    printf("\n Gia7 tri cua i la %d",i);
    printf("\n Gia tri cua j la %d",j);
    printf("\n Gia tri cua bienngoai la %d",bienngoai);
    getch();
    return 0;|
}
```


Biểu thức (1)

- Ví dụ:
$$(-b + \text{sqrt}(\text{Delta})) / (2 * a)$$
- Biểu thức là một sự kết hợp giữa
 - Các toán tử (operator) và
 - Các toán hạng (operand)
- Các loại toán tử trong C
 - Toán tử số học
 - Toán tử quan hệ và logic
 - Toán tử Bitwise
 - Toán tử ?
 - Toán tử con trỏ & và *
 - Toán tử dấu phẩy

Các toán tử số học (1)

Toán tử	Ý nghĩa
+	Cộng
-	Trừ
*	Nhân
/	Chia
%	Chia lấy phần dư
--	Giảm 1 đơn vị
++	Tăng 1 đơn vị

Các toán tử số học (2)

+	Addition	$x = 3+5 \Rightarrow 8$
-	Subtraction	$x = 5-3 \Rightarrow 2$
*	Multiplication	$x = 5*3 \Rightarrow 15$
/	Division	$x = 14/3 \Rightarrow 4$ (integer division if both operands int)
%	Modulo	$x = 14\%3 \Rightarrow 2$

- Tăng và giảm (++ & --)

`++x` hay `x++` giống `x = x + 1`

`--x` hay `x--` giống `x = x - 1`

- Tuy nhiên:

`x = 10;`

`y = ++x; //y = 11, x=11`

- Còn:

`x = 10;`

`y = x++; //y = 10, x=11`

Các toán tử số học (3)

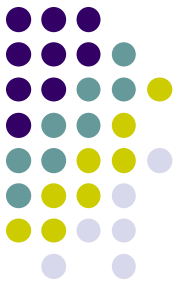
```
int x = 3;  
int y;  
  
y = x++;  
printf("%d\n", x);  $\Rightarrow$  4  
printf("%d\n", y);  $\Rightarrow$  3
```

```
int x = 3;  
int y;  
  
y = ++x;  
printf("%d\n", x);  $\Rightarrow$  4  
printf("%d\n", y);  $\Rightarrow$  4
```

- Đây là sự khác nhau?

$x++$ trả về giá trị hiện hành của x và sau đó tăng x
 $++x$ tăng x trước và sau đó trả về giá trị mới của x

Biểu thức Boolean (boolean expression)

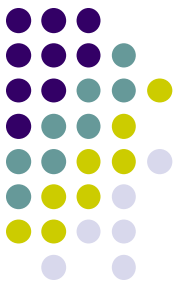
- **Chú ý!** Không có kiểu **Boolean** rõ ràng trong C (điều này đã được giới thiệu ở C99). Thay vào đó C dùng các **giá trị nguyên để tượng trưng cho giá trị Boolean**, với quy ước:

false	Giá trị 0
true	Bất kỳ giá trị nào ngoại trừ 0

- **Chú ý!** C dùng “=” cho phép gán, và dùng “==” cho **phép so sánh**. Nó trả về **1 nếu bằng** và **0 nếu ngược lại**

```
printf("%d\n", 1==2) ;    ⇒ 0
printf("%d\n", 1==1) ;    ⇒ 1
```

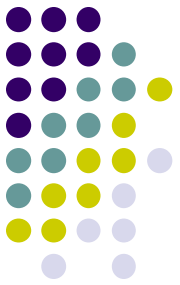
Các toán tử quan hệ và các toán tử Logic (1)

- Các **phép so sánh** sau tạo ra các **biểu thức logic** có giá trị kiểu Boolean

Toán tử	Ý nghĩa
Các toán tử quan hệ	
>	Lớn hơn
>=	Lớn hơn hoặc bằng
<	Nhỏ hơn
<=	Nhỏ hơn hoặc bằng
=	Bằng
!=	Khác
Các toán tử Logic	
&&	AND
	OR
!	NOT

Các toán tử quan hệ và các toán tử Logic (2)

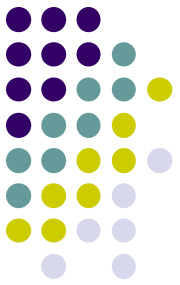

- Ví dụ:

Operator	Meaning	Example
==	equal	<code>x == 3</code>
!=	not equal	<code>x != y</code>
>	greater	<code>4 > 3</code>
<	less	<code>x < 3</code>
>=	greater or equal	<code>x >= y</code>
<=	less or equal	<code>x <= y</code>

- Các biểu thức logic trả về
 - 0** nếu **false(sai)**
 - 1** nếu **true(đúng)**

Các toán tử quan hệ và các toán tử Logic (3)

- Bảng chân trị cho các toán tử Logic

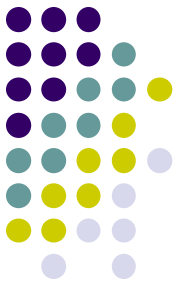
p	q	$p \& \& q$	$p q$	$!p$
0	0	0	0	1
0	1	0	1	1
1	0	0	1	0
1	1	1	1	0

- Thứ tự ưu tiên

Cao nhất:	!			
	>	>=	<	<=
	=	!=		
	&&			
Thấp nhất:				

- Ví dụ:** $10 > 5 \& \& !(10 < 9) || 3 \leq 4 \Rightarrow \text{đúng (1)}$

Các toán tử Bitwise(cho lớp học rồi)

- Toán tử Bitwise giúp kiểm tra, gán hay thay đổi các bit thật sự trong 1 byte của word.
- Chỉ dùng cho kiểu **char** và **int**.

Toán tử	Ý nghĩa
&	AND
	OR
^	XOR
~	NOT
>>	Dịch phải
<<	Dịch trái

Bảng chân trị của toán tử ^ (XOR)

p	q	p^q
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

Toán tử ?

- Toán tử ? thực hiện như lệnh if-else.
- Cú pháp:
 - $E1 ? E2 : E3$
- **Ví dụ:** $X = (10 > 9) ? 100 : 200;$
 $\Rightarrow X=100$

$X = (10 > 15) ? 100 : 200;$
 $\Rightarrow X=200$

Toán tử con trỏ & và *

- Ví dụ:

```
int *p;           //con trỏ so nguyen
```

```
int count=5, x;
```

```
p = &count;
```

=>Đặt vào biến m địa chỉ bộ nhớ của biến count

- Toán tử * trả về nội dung của ô nhớ mà một con trỏ đang chỉ vào

- Ví dụ:

```
x = *p; // x=5
```


Toán tử dấu phẩy

- Ví dụ:
 - $x = (y=3, y+1);$
 - Trước hết gán 3 cho y rồi gán 4 cho x.
- Được sử dụng để **kết hợp** các biểu thức lại với nhau.
- Bên trái của dấu (,) luôn được xem là kiểu **void**.
- Biểu thức bên phải trở thành giá trị của tổng các biểu thức được phân cách bởi dấu phẩy.

Tổng kết về độ ưu tiên

- Tổng kết về độ ưu tiên

Cao nhất	<code>() []</code>
	<code>! ~ ++ -- (Kiểu) * &</code>
	<code>* / %</code>
	<code>+ -</code>
	<code><< >></code>
	<code>< <= > >=</code>
	<code>&</code>
	<code>^</code>
	<code> </code>
	<code>&&</code>
	<code> </code>
	<code>?:</code>
	<code>= += -= *= /=</code>
Thấp nhất	<code>,</code>

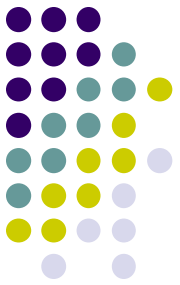
Phép gán được viết gọn lại

$x = x <\text{phép toán}> y;$

có thể được viết gọn lại (short form):

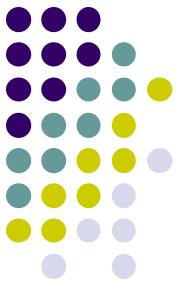
	short form	expanded form
+=	x += y;	x = x + y;
-=	x -= y;	x = x - y;
*=	x *= y;	x = x * y;
/=	x /= y;	x = x / y;
%=	x %= y;	x = x % y;

Các tập tin thư viện thông dụng

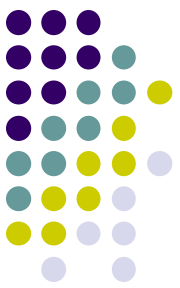
- **stdio.h**: Định nghĩa các hàm vào/ra chuẩn (standard input/output): `printf()`, `scanf()`, `getc()`, `putc()`, `gets()`, `puts()`, `fflush()`, `fopen()`, `fclose()`, `fread()`, `fwrite()`, `getchar()`, `putchar()`, `getw()`, `putw()`...
- **conio.h**: Định nghĩa các hàm vào ra trong chế độ DOS: `clrscr()`, `getch()`, `getche()`, `getpass()`, `cgets()`, `cputs()`, `putch()`, `cleol()`,...
- **math.h**: Định nghĩa các hàm tính toán: `abs()`, `sqrt()`, `log()`, `log10()`, `sin()`, `cos()`, `tan()`, `acos()`, `asin()`, `atan()`, `pow()`, `exp()`,...
- **alloc.h**: Định nghĩa các hàm liên quan đến việc quản lý bộ nhớ: `calloc()`, `realloc()`, `malloc()`, `free()`, `farmalloc()`, `farcalloc()`, `farfree()`, ...
- **io.h**: Định nghĩa các hàm vào ra cấp thấp: `open()`, `_open()`, `read()`, `_read()`, `close()`, `_close()`, `creat()`, `_creat()`, `creatnew()`, `eof()`, `filelength()`, `lock()`,...
- **graphics.h**: Định nghĩa các hàm liên quan đến đồ họa: `initgraph()`, `line()`, `circle()`, `putpixel()`, `getpixel()`, `setcolor()`, ...

Cấu trúc của 1 chương trình C (1)

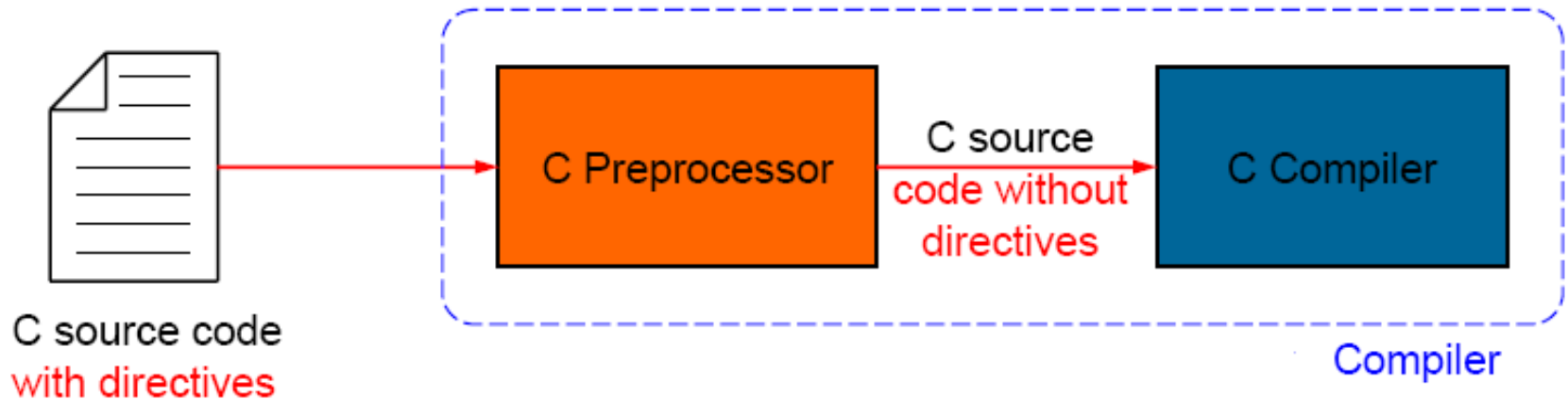
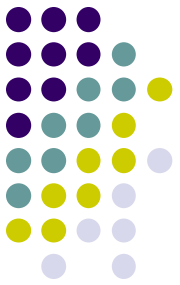
- Cấu trúc một chương trình C
- Tiền xử lý và biên dịch
- Prototype
- Các tập tin thư viện thông dụng

Cấu trúc của 1 chương trình C (2)

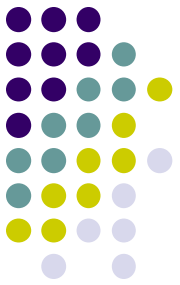
Các chỉ thị tiền xử lý	<pre>#include <stdio.h> #include <conio.h> #define Pi 3.14 #define BEGIN { #define END } #define max(a,b) (a>b)?a:b</pre>	Chương trình chính
Định nghĩa kiểu mới	<pre>typedef float sothuc;</pre>	
Prototype	<pre>float cv_dtron(float r); float dt_dtron(float r);</pre>	Cài đặt các hàm
Khai báo biến ngoài	<pre>char *tb="Tính CV * DT";</pre>	
	<pre>void main(){ float bk; sothuc a=5, b=7; clrscr(); printf("Chuong trinh %s\n",tb); printf("So max =%.2f\n",max(a,b)); printf("Nhap ban kinh r=");scanf("%f",&bk); printf("Chu vi dtron=%.2f\n",cv_dtron(bk)); printf("Dien tich =%.2f\n",dt_dtron(bk)); getch(); } float cv_dtron(float r){ return 2*Pi*r; } float dt_dtron(float r)BEGIN return Pi*r*r; END</pre>	

Tiền xử lý và biên dịch (preprocess and compile)

- Các chỉ thị định hướng (directive):
 - `#include...`, `#define...`
 - Có thể chứa các lệnh phức tạp như `if-else`.
- Bộ tiền xử lý (preprocessor) sẽ **thông dịch** các directive và xóa bỏ nó trước khi cung cấp cho trình biên dịch C.

Chia chương trình ra các module (1)

- 1 chương trình phức tạp có thể được chia ra vài module

```
#include <stdio.h>
/* Prototypes */
int foo(int a, int b);
int bar(int a, int *result);

main() {
    int myVar=2, yourVar=3, res;
    res = foo(myVar, yourVar);
    printf("%d\n", res);
    bar(myVar, &res);
    printf("%d\n", res);
}

int foo(int a, int b) {
    return a+b;
}

void bar(int a, int *result) {
    *result = a;
}
```

```
#include <stdio.h>

main() {
    int myVar=2, yourVar=3, res;
    res = foo(myVar, yourVar);
    printf("%d\n", res);
    bar(myVar, &res);
    printf("%d\n", res);
}
```

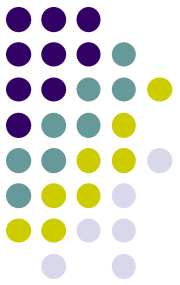
testmodule.c

```
int foo(int a, int b) {
    return a+b;
}

void bar(int a, int *result) {
    *result = a;
}
```

mymodule.c

Chia chương trình ra các module (2)

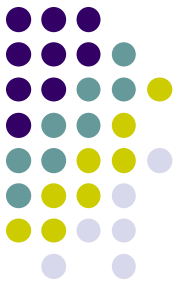

- Vấn đề: **testmodule.c** phải biết các prototype của **foo** và **bar**.
- **Giải pháp 1 (tệ):**
 - Chèn tay các prototype vào các file .c có dùng nó.
 - **Bất lợi:** Mỗi khi prototype bị thay đổi => phải chỉnh lại prototype trong tất cả các file .c dùng nó.
- **Giải pháp 2 (tốt):**
 - Lưu các prototype vào 1 file riêng biệt **mymodule.h** (h: header).
 - Dùng **#include mymodule.h** ở đầu các chương trình có dùng nó.

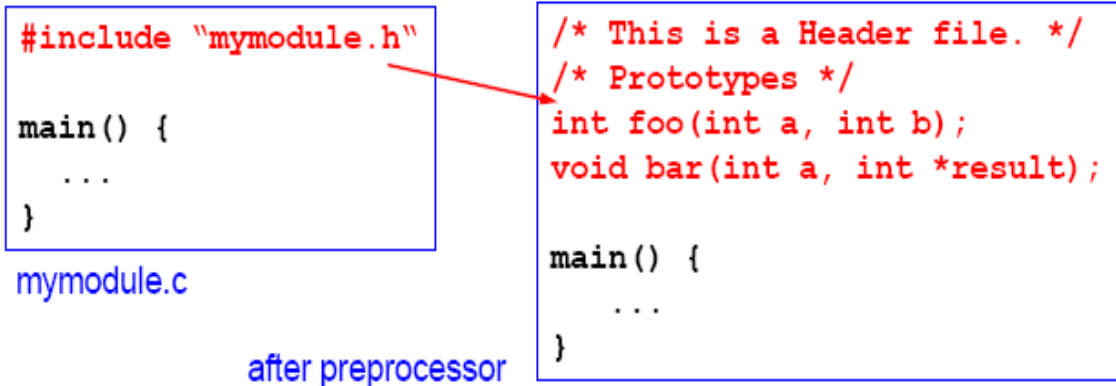
```
/* This is a header file. */  
/* Prototypes */  
int foo(int a, int b);  
void bar(int a, int *result);
```

mymodule.h

#include

- Với `#include`, bộ tiền xử lý sẽ thêm và thay thế token **`#include filename`** bằng nội dung của **`filename`**.

- Các header file sẽ được tìm ở đâu?
 - `#include <file.h>`: tìm file.h trong thư mục đã được xác định trong **INCLUDE DIRECTORIES**. Hoặc trong **/usr/include** (linux)
 - `#include "C:\\TC\\file.h"`: tìm file.h trong đường dẫn

Hết chương